

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 158

гр. Пазарджик, 19.05.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на
деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александър Люб. Александров
Съдебни Й.Б.Б.-Х.
заседатели: С.И.М.

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
в присъствието на прокурора Т. Т. Г.
като разгледа докладваното от Александър Люб. Александров Частно
наказателно дело № 20225200200139 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 433 и следващите от НПК във връзка с чл. 87
от НК.

Същото е образувано по молба вх. № 2077/30.03.2022 г. от КР. Д. Н. с
ЕГН ***** от с. А.К., ул. „П.П.“, № 8, в която твърди, че са налице
предпоставките на чл. 87 от НК по отношение на търпяното от него
наказание, наложено му с Присъда № 44 от 31.10.2003 г. по НОХД №
552/2003 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик. Представя доказателства в
подкрепа на твърденията си.

В съдебното заседание осъденият Н. и защитникът му адв. М.К.
поддържат молбата за съдебна реабилитация.

Представителят на Окръжна прокуратура – Пазарджик взема становище
за уважаване на така подадената молба. В тази насока излага подробно
съображенията си.

Съдът, като се запозна със становищата на страните по делото и
приложените в същото писмени доказателства, прие за установено следното:

КР. Д. Н. е осъждан, както следва:

1/ С Присъда № 44 от 31.10.2003 г. по НОХД № 552/2003 г. по описа на
Окръжен съд – Пазарджик, влязла в законна сила на 18.04.2005 г. на
основание чл. 203, ал. 1 от НК във връзка с чл. 202, ал. 1, т. 1 от НК във връзка с
чл. 201 от НК във връзка с чл. 310, ал. 1 НК, е осъден на дванадесет години
лишаване от свобода. На основание чл. 203, ал. 2 от НК е лишен от права по
чл. 37, т. 6 и т. 7 за срок от петнадесет години. Със същата присъда е осъден
да заплати на „Б.П.“ ЕАД-ТП гр. Пазарджик сумата от 153 741,21 лева –
обезщетение за причинени имуществени вреди, ведно със законната лихва,

считано от 01.01.1997 г. до окончателното изплащане. С

Решение от 18.06.2004 г., постановено по ВНОХД № 25/2004 г., Пловдивският апелативен съд е изменил присъдата в гражданско-осъдителната част досежно началото на изчисляване на дължимата лихва, вместо от 01.01.1997 г. – от 01.06.2000 г.

С Решение № 278 от 18.05.2005 г. по КД № 746/2004 г. е оставено в сила Решение № 145 от 18.06.2004 г., постановено по ВНОХД № 25/2004 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив.

От представеното удостоверение с рег. № 4/2010 от 01.08.2014 г. от Затвора – Пазарджик се установява, че КР. Д. Н. е изтърпял наказанието си по НОХД № 552/2003 г. на Окръжен съд гр. Пазарджик като е постъпил в затвора на 09.05.2005 г. и е освободен на 01.08.2014 г.

От писмо изх. № 3171/26.04.2022 г. на ДСИ при гр. Пазарджик е видно, че към настоящия момент молителят Н. има заведени две изпълнителни дела, както следва: Изп. дело № 2098/2000 г. с взыскател – „ТД „Б.П.“ гр. Пазарджик въз основа на обезпечителна заповед по ЧНД № 1054/2000 г. на Районен съд – Пазарджик за налагане на обезпечителна мярка – запор върху движими вещи и Изп. дело № 36/2019 г. с взыскател „ТД „Б.П.“ ЕАД гр. София въз основа на изп. лист от 17.06.2005 г., изд. По НОХД № 552/2003 г. от Окръжен съд – Пазарджик за сумата от 153 741.21 лв. – обезщетение за причинени имуществени вреди, ведно със законната лихва от 01.06.2000 г., както и 450.00 лв. разноски. По изпълнителното дело е наложен запор на МПС и на трудовото възнаграждение на К.Д. Н., но суми по делото не са постъпвали.

От писмо изх. № 950/2022 г. от 29.04.2020 г. на Окръжна прокуратура гр. Пазарджик е видно, че спрямо КР. Д. Н. няма образувани висящи досъдебни производства.

От писмо изх. № 7943/27.04.2022 г. е видно, че към дата 27.04.2022 г. няма данни за образувано изпълнително дело и наложени запори на лицето К.Д. Н. от НАП.

По делото е приложена и характеристична справка от РУП гр. Пазарджик, от която се установява, че КР. Д. Н. няма извършени противообществени прояви и нарушения на общественния ред на територията на с. А.К., като по местоживеее се ползва с добро име.

За да се допусне съдебна реабилитация, съобразно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от НК, е необходимо да са налице общите предпоставките, визирани в чл. 87, ал. 1 от НК, а именно: в течение на три години от изтичане на срока на наложеното с присъда или намалено с работа или помилване наказание молителят да не е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или по-тежко наказание: ако е имал добро поведение и е възстановил вредите от престъплението, ако то е умишлено.

Наложеното наказание по единственото осъждане на молителя е

изтърпяно на 01.08.2014 г. Видно е от събраните по делото доказателства, че сумата от 153 741,21 лева, която молителя Н. е осъден да заплати по НОХД № 552/2003 г. като обезщетение за причинени имуществени вреди не е изплатена от него. Вярно е, че възстановяването на вредите в резултат от престъпната дейност е условие за допускане на съдебна реабилитация, като това важи както за съставомерните имуществени вреди, така и за неимуществените. То, обаче, не е абсолютно, като в текста на чл. 87, ал. 2 от НК изрично е предвидена възможност за реабилитиране на осъдения „и без да е възстановил причинените вреди, ако има за това уважителна причина“.

От приложената по делото служебна бележка от Агенция по заетостта се установява, че молителят Н. е бил трайно безработен от 01.08.2014 г. до 21.01.2017 г., за който период е регистриран като търсещо работа лице, като от 16.11.2021 г. също е със статут на безработен. Към това следва да се прибави и сравнително напредналата възраст на молителя Н., недоброто му финансово и имотно състояние, видно от издаденото удостоверение от Община Пазарджик и не на последно място, фактът, че същият е с 50% трайно намалена работоспособност, което се установява и от приложеното по делото Експертно решение на ТЕЛК с № 3041 от 2021 г. В своята съвкупност тези данни напълно обосновават извод за наличието на уважителни причини, поради които не е заплатена сумата от 153 741,21 лева, представляваща обезщетение за причинените имуществени вреди. Обратното би означавало при наличието на останалите предпоставки за съдебна реабилитация такава да не може да бъде допусната никога, ако не е налице възстановяване на вредите.

Налице са всички изисквания за допускане на съдебна реабилитация по посоченото по-горе осъждане на молителя Н., предвидени в чл. 87 от НК – изтекли са повече от 3 години от изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода; молителят не е извършил друго престъпление след последното си осъждане, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание; няма образувани срещу него и висящи наказателни производства, което също е критерии за добро поведение; освен това за него е налице положителна характеристика.

С оглед на така събраните писмени доказателства, съдът намира, че са налице предпоставките, визирани в разпоредбата на чл. 87 и следващите от НК и в тази насока молбата като основателна следва да бъде уважена.

При тези данни и на основание чл. 436 от НПК, във връзка с чл. 87 от НК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА съдебна реабилитация на **КР. Д. Н.** – роден на 20.08.1963 г. в град Пазарджик, живущ в с. А.К., ул. „П.П.“ № 8, ЕГН *****, за осъждането му с Присъда № 44 от 31.10.2003 г. по НОХД № 552/2003 г. по

описа на Окръжен съд – Пазарджик.

Определението подлежи на обжалване и протест в 7-дневен срок пред Пловдивския апелативен съд, като в случай на постъпване на такива, същите ще бъдат разгледани по реда на Глава 21 от НПК.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____